

[Hans Hækkerup]

at undgå misforståelser vil jeg alligevel gerne benytte lejligheden til at understrege, at vi i socialdemokratiet på den ene side er betænkelige ved højtidelige erklæringer om europæisk integration, men på den anden side gerne inden for rammene af vore traktatmæssige forpligtelser vil være med til at gennemføre praktiske skridt, der fører frem til en større forståelse mellem befolkningerne i EF. Europafonden er netop sådan et skridt.

Ser man nærmere på, hvilke initiativer fonden kan støtte, ses det, at det netop drejer sig om aktiviteter, der skal fremme forståelsen af og kendskabet til Fællesskabets lande, deres historie, deres sprog og deres kultur.

Vi mener ikke, at EF skal blande sig i de enkelte landes kulturpolitik, og når vi kan tilslutte os oprettelsen af en sådan Europafond, er grunden netop, at det er der heller ikke tale om her. Jeg kan derfor på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne give vores tilslutning til forslaget.

Elisabeth Krog (KF):

Da vi i det konservative folkeparti ikke nærer større betænkeligheder ved højtidelige erklæringer om europæisk samarbejde og heller ikke ved den form for integration, der her tales om, kan mit parti helhjertet anbefale ratifikationen af denne aftale.

Vi er helt enige i formålet, som jo ifølge kapitel I, artikel 2, er at øge den indbyrdes forståelse mellem befolkningerne i Fællesskabet og fremme kendskabet til Europas kulturvarv – som det så smukt hedder – i dens rige mangfoldighed og i dens ensartethed samt at skabe større forståelse for europæisk integration. Da bestræbelserne vil gå i retning af at begunstige sprogundervisning i fællesskabslandenes sprog og muligheden for at anvende disse i praksis, fremme udvekslingen af personer og udarbejde og fremme programmer, der imødekommer ungdommens interesser og behov, samt fremme Fællesskabets kulturelle udfoldelse og præsentere samarbejde mellem dets befolkninger på en lettilgængelig og tiltalende måde, kan vi ikke se noget som helst ødøst i noget af dette.

Da Danmarks deltagelse i fonden endvidere ikke medfører økonomiske forpligtelser ud over Danmarks andel af bidrag via EFs budget, kan det konservative folkeparti helhjertet støtte beslutningsforslaget og håbe, at fon-

dens etablering kan gennemføres snarest muligt.

Bjørn Elmquist (V):

Der er tale om en uafhængig fond. Der skal tilflyde fonden private midler, og der er ikke tale om, at disse private midler får nogen direkte indflydelse på den officielle EF-politik.

Der er i artiklerne ridset nogle konkrete ideer op om, hvad fonden skal have med at gøre, og jeg ved, at der har været holdt et møde i Paris på et tidspunkt, hvor der har været en slags brainstorming, hvortil vi fra den danske Europabevægelse havde mulighed for at sende en deltager. Der foreligger et forholdsvis digert værk, som indeholder ideer med hensyn til sådanne konkrete aktiviteter og aktioner, og der er nogle meget utraditionelle iblandt og mange, som givetvis vil kunne realiseres, og som det ville være spændende at få realiseret.

Når fondens opgave er at øge den indbyrdes forståelse mellem befolkningerne i de 10 medlemslande og at skabe større forståelse for behovet for et europæisk samarbejde, kan vi i mit parti kun erklære os indforståede hermed og være tilfredse. Der er ikke tale om, at man ad denne vej – ad bagdøren i EF-samarbejdet, vil nogle måske sige – skal prøve på at etablere og indsmugle en fælles kulturpolitik. Det synes jeg er værd at få fastslået allerede her ved starten af førstebehandlingen. Hvis der er nogle, der siger det modsatte, mener jeg, at de burde omgås sandheden med en vis varsomhed.

En sidste ting: den europæiske samarbejdsorganisation, der som oftest eller pr. definition tager sig mest af kultursamarbejdet mellem de europæiske lande, er Europarådet, og som en af folketingets repræsentanter i Europarådets parlamentariske forsamling kan jeg da meddele, at vi ved flere lejligheder i diverse udvalg har drøftet ideen om oprettelse af en Europafond og spørgsmålet, om man dermed måske mavede sig for meget ind på det, som egentlig traktatmæssigt er Europarådets sag, men det har været mit indtryk under de drøftelser, vi har haft dér, at der ikke var belæg for den frygt, og at den ikke er udbredt hos andre repræsentanter. Det gælder slet ikke dem, der kommer fra de lande, som er uden for EF-kredsen. Man